



Пише:

Светлана Живковић Симић – дипл. психолог - психотерапеут

08. 12. 2011.

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА – ОДЛУКА ЗА ЦЕО ЖИВОТ (2. ДЕО)

О важности овог поступка сам писала у прошлом чланку. Овде бих додала још нешто. Не треба да заборавимо да је ово једна од најбитнијих одлука у животу. Уколико радимо посао који волимо, а поред тога и пристојно зарађујемо, ми ћемо се осећати много боље, бићемо испуњенији. Није лако ускладити све ово, али није ни немогуће. Имала сам прилике да виђам људе који раде оно што не воле, којима је посао „смарање“, „морање“. Они су често депресивни, мрзовољни, имају лоше међуљудске односе итд. То незадовољство се рефлектује на све области живота – здравље, породица.... У крајњем случају избор је на нама.

Коме је намењена професионална оријентација? Она је пре свега намењена онима који:

- треба да донесу одлуку око наставка школовања – избор средње школе, факултета, специјализације а не знају шта желе да упишу

- нису сигурни око професионалног избора који су направили

- нису сигурни које су

им способности најбоље развијене

- желе да потврде свој професионални избор

- желе да сазнају која им занимања још одговарају

- имају страх да ли ће успети да упишу школу/факултет који желе и траже алтернативно решење

- желе да промене школу, факултет, занимање

- желе да промене радно место у оквиру исте струке

- су незапослени и желе да се преквалификују

Они који знају шта желе да упишу и потпуно су сигурни у своју одлуку немају потребе за професионалном оријентацијом.

Професионално саветовање

Професионално саветовање је процес пружања стручне помоћи појединцу да донесе што зрелију професионалну одлуку о избору занимања, образовању и запошљавању. Наравно потребно је све ускладити и са личним особинама, способностима, интресовањима и очекивањима. Да би

се ово урадило како треба мора се проћи кроз неколико процеса, а то су:

1. Писмено тестирање које обухвата:

- тестирање особина личности – овде је потребно да некада задати можда и два теста да би се добила што потпунија слика ученика.

- затим се задаје тест интелектуалних способности (овде се обично задаје више тестова) да би се видело које су способности код детета најразвијеније. Ово је врло битно, јер свако занимање захтева развијеност различитих способности – вербалних, апстрактних, просторних, увиђање механичких односа

- тест професионалних интересовања – помоћу овог теста могу се сагледати за која занимања је дете заинтересовано. Оно што је предност овог теста је да се може видети интересовање за више области па онда у току интервјуа разговарати о свим могућностима.

2. Прегледање тестовног материјала, које може трајати и по не-



колико сати, јер психолог мора пре свега оцијенити тестове, затим анализирати добијене резултате, а затим и повезивати све податке које је добио, да би добио што бољу слику о кандидату, а такође и да би обавио саветодавни интервју што боље.

3. Индивидуални разговор са дететом – ово је најважнији део процеса, јер се тада могу открити још неки битни детаљи који се не могу видети путем тестирања. Нпр. могу се видети страхови, несигурност. Некада је деци потребна подршка. Тешкоће заиста могу бити бројне.

4. Након седам дана од овог интервјуа се

обавља разговор са дететом и родитељима где се презентују резултати тестова, дају извесне препоруке као и информације о школама.

Ако будете тражили на интернету информације о професионалној оријентацији, видећете да се углавном после тестирања, и обраде резултата обавља заједнички интервју детета у присуству родитеља.

Сматрам да је овакав приступ који сам овде навела тежи за нас који обављамо овај посао, јер захтева много више времена, али је много бољи за дете које тражи помоћ, а деца су на првом месту.

Светлана Живковић Симић
Дипл. Психолог – психотерапеут
066 234 777, cecazivkovic@sezampro.rs